

Antonius Onderweg

Parochieblad van de Antonius van Paduakerk in Nijmegen-Oost

Jaargang 36 nummer juli 2023

Zomerboeket Pleindiner

VAKANTIE EN RUIMTE SCHEPPEN VOOR WAT JE DIERBAAR IS

Volgens het scheppingsverhaal in de Bijbel is er elke week een zevende dag om tot rust te komen en te reflecteren op je leven. In het verlengde hiervan kunnen we de zomervakantie als een jaarlijks terugkerende periode beschouwen om onze lichamelijke, geestelijke en spirituele batterij weer op te laden. Het woord vakantie is afgeleid van het Latijnse werkwoord 'vacare', dat staat voor leegmaken, vrij worden, ontvankelijk worden voor wat is, mediteren.

Een vakantie, in de echte betekenis van het woord 'vacare', kan je helpen te herbronnen door tijdelijk afstand te nemen van dagelijkse routine. Door tijd vrij te maken voor nieuwe ervaringen en alles wat jouw aandacht verdient, (her)ontdek je wat en wie er in je leven

Ook voor ons kan de natuur een verkwikkende bron van rust en spiritualiteit zijn.

echt van waarde is. Het maakt hierbij niet uit of je een verre reis maakt of die bezinning dichterbij vindt. Dat kan overal, ook in je eigen land, stad en tuin. De essentie van een dergelijke vakantie is dus: tijd vrijmaken om ruimte te scheppen voor alles wat je dierbaar is. Tijd voor je gemoed om zorgen en beslommingen te relativeren of een plek te geven zodat je het leven weer als een geschenk kunt ervaren. Tijd voor verwondering om te genieten van natuur, cultuur en het onverwachte dat op je weg komt. En natuurlijk ook tijd om het leven te

vieren en te genieten.

'Alles heeft zijn tijd' kunnen we lezen in het boek Prediker van het Oude Testament. Prediker houdt mensen een spiegel voor die menen dat alles maakbaar is en die met een overvolle agenda (ook een valkuil voor een geplande vakantie) ploeterend door het leven gaan. Hij geeft hen een goed advies: 'Het lijkt me het beste, dat de mens vrolijk is en geniet van het leven, want als hij eet en drinkt en plezier heeft van zijn werk, dan is dat immers een geschenk van God'. Ons kwetsbare leven als een geschenk blijven ervaren, dat is dus ware levenskunst.

'Vacare' in de zin van rust en afzondering zoeken is ook een Bijbels thema. De spirituele zoektocht van profeten en Jezus speelt zich vaak af in de natuur (o.a. in de woestijn en op het water). Ook voor ons kan de natuur een verkwikkende bron van rust en spiritualiteit zijn. Contact met natuur en landschap is een tegengif voor de kunstmatige omgeving waarin wij leven. Niet voor niets zijn lange-afstandswandelingen en pelgrimstochten populair. Al wandelend kun je verwondering voelen over de schepping en ervaren dat je als mens onlosmakelijk deel bent van een groter geheel, waardoor je jezelf overstijgt. Hierdoor kan ook het besef van verantwoordelijkheid groeien, en dus ook de zorg voor de heilheid van de schepping, de leefomgeving en alle levende wezens.

Gedeeld plezier is dubbel plezier. De vakantie geeft ons ook de mogelijkheid om tijd vrij te maken voor elkaar,

Vervolg op pagina 3

Redactie

Beppie Peters, Henrike van Riel, Frans Blom

redactie@avpnijmegen.nl

Website: Mieke Dahlhaus

webmaster@avpnijmegen.nl

Volgend nummer:

Kopij inleveren voor: wo. 6 sept. 2023

Verschijningsdatum: za. 16 sept. 2023

Kopy altijd sturen naar

redactie@avpnijmegen.nl

Graag zonder paginaopmaak

Oplage: 475 exemplaren

Print: Janssen Repro, Nijmegen

Verspreiding Antonius Onderweg: Monique

Leclercq, 024-3237000/moonlekkie@gmail.com

Contact

Antonius van Paduakerk

Groesbeekseweg 96, 6524 DJ Nijmegen

024 - 3222388

secretariaat@avpnijmegen.nl

www.avpnijmegen.nl

Onderdeel van de Stefanusparochie

info@stefanus.nl / www.stefanus.nl

Bankgegevens

ING: NL96INGB0000940356

ABN AMRO: NL08ABNA0418667160

t.n.v. RK Parochie H. Stefanus

Locatie Antonius van Padua

Bereikbaarheid AvP: 06 49392730

Parochieadministratie / Secretariaat

Frans Blom, Groesbeekseweg 96

6524 DJ Nijmegen

secretariaat@avpnijmegen.nl

Voor uitvaarten afspreken:

06-49392730

VAN DE REDACTIE:

HERHAALDE DRINGENDE OPROEP

Wie helpt ons aan de gouden tip voor een redactielid met ervaring met het lay-out programma Publisher. Iemand met veel handigheid met Microsoft Office 365 kan ook al een goede steun zijn. Graag melden bij Beppie Peters

barendje1950@gmail.com

Pleindiner 27 Juni 2023

INHOUD

- 1 **VAKANTIE EN RUIMTE SCHEPPEN VOOR WAT JE DIERBAAR IS, THEO BROCK**
- 3 **VANUIT HET LOCATIETEAM, TON GROOS**
- 4 **ROMMELMARKT 2023, FRANK GEILLEIT**
- 5 **COLUMN, EEN ODE AAN DE HONINGBIJ, KITTY LANGENVELD**
- 6 **KRONIEK, ANNEKE LEISINK, JOSETTE LENDERS**
- 7 **PINKSTERGETUIGENISSEN VAN PAROCHIANEN**
- 8 **TERUGBLIK OP OEKRAÏNE-ACTIE, WG. DIACONIE**
- 9 **TERUGBLIK VOEDSELBANK-ACTIE, WG. DIACONIE**
- 10 **FOTOPAGINA VRIJWILLIGERSDAG, BEPPIE PETERS**
- 11 **FOTOPAGINA PLEINDINER, BEPPIE PETERS**
- 12 **COLUMN, KOFFIEPRAAT 7, KEES WAARDENBURG**
- 12 **VRIJWILLIGERSLIED, JOS BLOM EN PAUL KEIJZERS**
- 13 **KUNST IN DE KERK, BEPPIE PETERS**
- 14 **ZINGEN IS BIDDEN VOOR TWEE, ADDY GROOS**
- 14 **OP STUDIEBEZOEK BIJ HET PADUAKOOR, PUK GROOS**
- 15 **OPENMONUMENTENDAG, WG. KERKOPENSTELLING**
- 16 **NIETS IS ZO DUURZAAM ALS EEN MONUMENT, TOBIAS V.ELFEREN**
- 16 **FEUILLETON 4, ROB VAN WOERKOM**
- 17 **BERICHT VAN DE BUREN, JAN V. HOOYDONK, EFFATA**
- 18 **WEGEN MET ZEGEN VRIJWILLIGERSDAG. LEZING MARGOT RIBBERINK, MARGREET SANDERS**
- 18 **WEGEN MET ZEGEN, AGENDA**
- 19 **ZOMERLIED, TON GROOS**
- 19 **EEN NOODLOTTIG BERICHT, BEPPIE PETERS**
- 20 **ANTONIUS IN BEELD**

samen met dierbaren de zintuigen te verwennen en te genieten van nieuwe ervaringen, maar ook nieuwe mensen en culturen te ontdekken en gastvrij te zijn voor elkaar. Gastvrijheid is een Bijbels thema bij uitstek dat in de vakantietijd tot kunst verheven kan worden door meer aandacht te schenken aan familie, vrienden en bekenden, en door iedere welwillende medemens die op je pad komt met respect en oprechte aandacht te bejegenen. Ontvankelijk zijn voor de beweegredenen en gezichtspunten van de ander die je ontmoet tijdens de vakantie, helpt om het eigen ego los te laten. Hierdoor leer je ook jezelf beter kennen, want wat je zaait kan geogost worden.

Vakantie vieren betekent uiteindelijk weer thuiskomen, want ook het normale leven heeft zijn tijd. Met een opgeladen lichamelijke, geestelijke en spirituele batterij nemen we ook weer veerkracht mee terug. Veerkracht om kwetsbaarheid en zorgen een plaats te geven. Veerkracht om beter te zien wat en wie voor jou belangrijk en dierbaar is. Veerkracht om te investeren, in elkaar en in onze geloofsgemeenschap.

Ik wens jullie allen een inspirerende 'vacare' deze zomer.

VANUIT HET LOCATIETEAM

Theo Brock

De afgelopen tijd stond voor het locatieteam vooral in het teken van het inventariseren en bemensen van de taken die Clara zo'n lange tijd in onze gemeenschap heeft vervuld. Dat was geen geringe klus. Voor de meeste taken hebben we een – soms tijdelijke – oplossing gevonden, maar niet voor alles. Een eerste oproep volgt hier:

1. ongeveer 4 à 5 maal per jaar is er in onze kerk een uitvaart. Daarvoor hebben we twee of drie personen nodig die gastheer of gastvrouw willen zijn in onze kerk bij deze gelegenheden. Een protocol hiervoor is aanwezig.
2. onze parochiegids – u weet wel, dat handige boekje met alle werkgroepen en vrijwilligers er in – is niet meer actueel. Is er iemand die de gegevens die inmiddels verzameld zijn wil verwerken in een nieuwe gids?
3. wie wil de locatielefoon beheren? Het gaat dan b.v. om het aannemen van aanvragen voor een uitvaart, of doorverwijzen van mensen die een pastor willen spreken. Ook hiervoor zijn protocollen aanwezig.

Het is uitdrukkelijk niet de bedoeling dat vrijwilligers die al veel voor onze gemeenschap doen nog meer op hun

schouders nemen, dus we zijn op zoek naar nieuwe mensen die onze gemeenschap actief willen ondersteunen.

Verder hebben we gesproken over het aanstellen van een vertrouwenspersoon. In de loop der jaren zijn er soms wrijvingen geweest binnen onze gemeenschap die voor alle betrokkenen onaangename gevolgen hebben gehad. Onze activiteiten breiden zich steeds uit, dus ook het aantal bij onze locatie betrokkenen. Daarom lijkt het goed om, in navolging van andere instellingen en organisaties, een vertrouwenspersoon te benoemen. In de volgende Antonius Onderweg meer daarover.

En dan de vraag die vaak gesteld is de laatste tijd: hoe heeft het parochiebestuur gereageerd op de vraag over ons toekomstplan? Die vraag hebben we uitdrukkelijk gesteld tijdens de kennismakingsbijeenkomst met onze locatie op 22 april. Het locatieteam heeft de mail met reactie van het parochiebestuur uitgebreid bestudeerd en besproken. Helaas zijn wij tot de conclusie gekomen dat het parochiebestuur geen duidelijk standpunt inneemt m.b.t. onze wens om als geloofsgemeenschap op de huidige locatie actief te blijven. Het parochiebestuur roept op tot samen optrekken, maar maakt niet duidelijk hoe ze dat zien en hoe ons eigen toekomstplan daarin zou passen. Het locatieteam heeft besloten het parochiebestuur dringend uit te nodigen voor een nader gesprek op korte termijn, waarin we het parochiebestuur zullen bevragen over de inhoud en de gevolgen van hun reactie. Dit overleg zal plaatsvinden op 21 augustus a.s. Uitgangspunt voor ons blijft dat we willen blijven 'kerken' met alles wat daarbij hoort op onze huidige plek.

In dit artikel komt het woord 'vrijwilliger' vaak voor. Volkomen terecht. Gelukkig hebben we hen op 11 juni (letterlijk!) in het zonnetje kunnen zetten tijdens een mooie, toepasselijke viering en een gezellige lunch in de pastorie en de tuin. Ook dit alles weer verzorgd door ... vrijwilligers!

Heel veel mensen zaten op 27 juni op lange banken aan lange tafels op het plein voor onze mooie kerk. Het al bijna traditie geworden Pleindiner, georganiseerd door de vrijwilligers (!) van Buurt aan Tafel. Gezellige sfeer en heerlijke gerechten.

Waar zouden we zijn zonder onze vrijwilligers? Ik laat het antwoord graag aan u over. U mag ook zeker concluderen dat we graag nieuwe vrijwilligers willen verwelkomen!

En dan nog dit: soms vragen mensen, gezien de onzekere toekomst van onze kerk, of het nog wel zin heeft activiteiten op de wat langere termijn aan te pakken. Het antwoord op die vraag kan kort en krachtig zijn: het zal hoe dan ook nog lang duren voordat er ingrijpende veranderingen gaan optreden voor onze gemeenschap. In deze tijd moeten en willen we gewoon doorgaan met wat en met wie we zijn: een actieve, initiatiefrijke gemeenschap met veel betrokkenen in welke vorm dan ook. Zo hebben we dat altijd gedaan, er is geen reden om nu anders te handelen. Integendeel, wij beschouwen dat als één van de voorwaarden voor een goede toekomst.

Namens het locatieteam, Ton Groos, voorzitter

11 juni 2023 Toast op alle vrijwilligers

2 SEPTEMBER 2023:

ROMMELMARKT OP HET PLEIN VOOR DE ANTONIUS VAN PADUAKERK, DOE JE MEE?

In dit zomernummer mag een bericht over de jaarlijkse rommelmarkt natuurlijk niet ontbreken.

Net als voorgaande jaren gaat de helft van de opbrengst naar Stichting Gast, die ook dit jaar weer helpt met het naar buiten brengen van de spullen en mensen in een eigen stand informeert over het werk van de stichting. De andere helft wordt besteed aan het onderhoud van ons kerkgebouw.

De voorbereidingen zijn alweer in volle gang. Er wordt hard gewerkt om de verschillende groepen op sterkte te brengen. En ja, we kunnen nog wel wat handjes gebruiken! Dus als je mee wilt helpen tijdens het inzamelen en/of tijdens de rommelmarkt, dan ben je van harte welkom! Je kunt je aanmelden bij ondergetekende (faulgeilleit@hetnet.nl).

Vanaf 1 augustus zal er een baklijst achter in de kerk liggen waarop je kunt noteren dat je iets wilt bakken voor de verkoop in het restaurant en wat je wilt bakken. Noteer alvast in je agenda:

Inzamelen: zaterdag 26 augustus van 10.00-15.00 uur.

En woensdag 30 augustus van 16.00-19.00 uur.

Rommelmarkt: zaterdag 2 september van 10.00-15.00 uur.

Komt allen naar de gezelligste rommelmarkt van Nijmegen! Goedkoop en leuk winkelen en na afloop in het restaurant bijkomen met koffie, thee en iets lekkers erbij.

Namens het bestuur, Frank Geilleit

Column

Kitty Langenveld

EEN ODE AAN DE HONINGBIJ

Onlangs werd me gevraagd of ik een stukje wilde schrijven voor dit parochieblad, bijv. over mijn ervaringen bij de AvP. Op kerstavond kwam ik namelijk binnen en ben sindsdien gebleven. Dat doet waarschijnlijk vermoeden dat ik me er thuis voel, wat ik niet kan ontkennen. Maar toch kies ik nu liever voor een veilige modus en ga ik hier wat schrijven over een ander volk. Een volkje dat ik heel erg bewonder en dat me ook fascineert: een bijenvolk

De honingbij (*Apis Mellifera*) staat bekend als zeer ijverig, sociaal en altruïstisch.

Bijen leven met tienduizenden bij elkaar in het pikkedonker van een holle boom of bijenkast. Het ziet eruit als een grote krioelende warboel en toch werken ze heel goed samen. Georganiseerde chaos lijkt het. De larven, het stuifmeel en de honing liggen overzichtelijk geordend in de raten. Slechts één vrouwtje, de koningin of moer legt alle eitjes en zij scheidt tevens een soort "volksparfum" uit dat alle bijen rustig bijeenhoudt, en dat een soort verzekerde toekomst waarborgt. Voor het overige heeft de moer trouwens geen enkele macht of beslissingsrecht.

Een bijenvolk functioneert als een democratie en informatie wordt heel snel onderling doorgegeven middels geur, tast en trillingen. Elke bij kent heel precies haar dagelijkse taak (bijvoorbeeld: poetsbij, vakkenvuller, portier, ratenbouwer, haalbij etc.) maar het volk als geheel vertoont een zeer flexibel aanpassingsvermogen aan plotselinge veranderende weersomstandigheden.

Als een werksterbij 3 weken oud is mag ze pas voor het eerst naar buiten en wordt ze een zogenaamde "Haalbij". Dat zijn de bijen die wij als wandelaar in de natuur zien vliegen van de ene naar de andere bloem. Ze verzamelen kleurig stuifmeel (in de vrolijke tinten paars, geel, bruin en oranje) in de korfjes aan hun achterpoten. Of ze zuigen nectar uit het allerdiepste plekje van het binnenste van de bloem. Zwaarbeladen met haar vracht keert de

haalbij daarna huiswaarts. Een bij kan wel 10 maal haar eigen lichaamsgewicht torsen! Toch heb ik nooit de indruk gekregen dat een honingbij moet zwoegen, eerder dat ze doelgericht, blijmoedig en zingend de oogst binnenhaalt... Zzooem..zoemzoem..

Ze weet exact de coördinaten van de plek waar ze moet zijn! Dat is haar voorgedanst door de pioniersbijen. De zon is daarbij altijd het vaste oriëntatiepunt om de juiste koers te bepalen. Haalbijen zijn heel goed afgestemd en verbinden de bloemen onderling op precies het goede moment als een soort onzichtbaar netwerkje in de natuur. Het zal leiden tot voedzame vruchten en kiemkrachtige zaden.

Wat levert dit alles op voor de bij zelf? Nou, een overdaad aan lekkere honing, die ze vervolgens rijkelijk uitdeelt aan iedere hongerige soortgenoot die bij haar aanklopt en bedelt. En als klap op de vuurpijl: een bijenvolk kent vele jaarfeesten en vaste seizoensgebonden rituelen: de reinigingsvlucht, de bruidsvlucht, zweetfeesten, het zwermfeest, de darrenslacht, de verzegeling van de honing met was. En dan tot slot: de inkeer van de winterrust. De bij is mijn Held!

Zomermeditatie

Ongelofelijk, de groeikracht in al wat leeft.
Wonderlijk, hoe alles bloeit en vrucht draagt.
Prachtig hoe mensen kunnen bloeien
wanneer ze ruimte krijgen en liefdevolle aandacht.
Laten we daarop vertrouwen:
duizend bloemen mogen bloeien,
soms tegen de verdrukking in.

Zegenbede

Dat wij bloeien mogen
in alle kleuren van de regenboog
ieder op onze eigen manier en tijd
Uitbundig, bescheiden, kleurrijk of eenvoudig.
Dat het ons gegeven mag zijn:
de ruimte en de liefdevolle aandacht
en dat wij het mogen geven
iedere dag opnieuw.
Amen

*Uit: Zomermeditaties van De 4-plek
Protestantse gemeente Oosterhout, Ressen, Lent*

KRONIEK

Op 28 juni 2023 is Hilde van Vugt overleden. Ze is 93 jaar geworden. Sommigen kenden haar als Zuster Daniëlle. Zij was ingetreden bij de Zusters onder de Bogen. En, al woonde zij al lang niet meer in het klooster, ze bleef trouw aan de regels en levenswijze van

het klooster. Ze bad veel, leefde heel sober. En ze stond altijd onmiddellijk klaar als iemand geholpen moest worden, ook 's nachts.

Ze heeft heel lang in de Atjehstraat gewoond. Ze deed daar haar eigen huishouding en zorgde vol liefde voor haar tuin met prachtige bloemen en planten.

Iedere zondag kwam ze trouw naar de kerk en bij iedere activiteit in de kerk bood ze haar hulp aan. Ze heeft ze heel wat jaren meegeholpen bij de catering van de Rommelmarkt. Jarenlang maakte ze een kerstpakket voor vluchtelingen en bracht dat, stevig vastgebonden op een karretje, zelf naar de kerk.

Maar toch kwamen er, jaren geleden al, momenten waarop ze dingen ging vergeten. Het zette door. Ze begon de grip op haar leven te verliezen.

Toen kwam het moment waarop ze niet meer zelfstandig kon blijven wonen. Een mooi appartement op de Eikenhorst bij Dekkerswald werd haar thuis. De eerste tijd dat zij er woonde was ze regelmatig wat boos omdat zij zichzelf weggestopt voelde.

Gelukkig had ze mij, in de tijd dat ze nog in de Atjehstraat woonde, veel verteld over haar familie en haar jeugd in het grote huis op de St. Annastraat. Zodoende lukte het me de laatste jaren toch nog wat gesprekjes met haar te hebben over haar jeugd in het grote gezin. En wat had ze een bewondering voor haar moeder en vader! Over haar vader, een bekend gynaecoloog in het Canisius Ziekenhuis, kon ze vol trots vertellen. Hij is omgekomen in een concentratiekamp in het Noord-Duitse Sandbostel. Over hem is, mede op initiatief van Hilde, een boek verschenen.

Het zat Hilde beslist niet altijd mee in het leven, maar voor haar overheerste toch meestal de dankbaarheid voor al het goede wat op haar pad kwam.

Zij was een intens goed en mooi mens.

Anneke Leisink

KRONIEK

Nell Bökkerink-Huggers
Geboren in Boxmeer
Gestorven 30 juni 2023
Nijmegen.

Hoeveel bloemen zijn er niet door haar handen gegaan?

We staan in haar kamer voor haar kledingkast. Welke jas zal ik aandoen?

Keuze genoeg. Nell is er erg gesteld op om er mooi uit te zien.

'Het mooiste van de week is de zondag, want dan ga ik naar de kerk in Boxmeer en dan zie ik mijn vader en mijn moeder.' Ik haal haar op en wanneer het tot Nell doordringt dat ze in Nijmegen in de Antonius van Padua kerk is en niet in Boxmeer zegt ze, wat lijken die kerken toch op elkaar. En dan volgt het feest van herkenning. Iedereen begroet Nell. Ans waarmee ze meer dan tien jaar samen de bloemen heeft geschikt voor op het altaar. Hoeveel bloemen zijn er niet door haar handen gegaan? Pauline die met haar jaren gecollecteerd heeft, Tilly die net als zovele anderen na de mis een praatje met haar maakt. Tineke die haar meerdere keren per jaar bezoekt, Anneke die haar lieve kaartjes schrijft. En dan vergeet ik nog

Van de mis geniet ze zover ze nog kan. Na de dienst schuifelen we samen naar de koffie. Ze hoeft niets te vragen, koffie met een wolkje melk en natuurlijk het koekje. Ze geniet intens van de kleine praatjes. Ze praat aan een stuk, over haar kinderen en haar lieve man Peter.

*Sterven doe je niet ineens,
maar af en toe een beetje
en alle beetje die je stierf
't is vreemd, maar die vergeet je.*

Nell je krijgt een plekje op het memoriebord in de kerk en ook in menig hart van de mensen van onze parochie.

Josette Lenders

PINKSTERGETUIGENISSEN

Uitgesproken, 28 mei 2023
tijdens de viering van Pinksteren.

Inleiding door Dick Akerboom

De bijdragen en Jos, Josette en Marian hebben veel met elkaar gemeen, ook al is hun insteek verschillend en legt ieder van hen een eigen accent. Bij alle drie bespeur ik een sterke maatschappelijke betrokkenheid. Bij Josette is dat duidelijk haar betrokkenheid bij het diaconale werk dat vanuit de parochie gebeurt: de zorg voor de armoede en de ongelijkheid, die vaak een grote impact hebben op de lichamelijke en geestelijke gezondheid van mensen.

Marianne legt de nadruk op de rol van de kerk in de samenleving. Ons geloof is soms best ingewikkeld, maar de manier waarop in onze gemeenschap handen en voeten wordt geven aan het geloof levert haar inspiratie om deel te nemen aan acties en projecten vanuit of gesteund door ons als gemeenschap, die met elkaar zoekt naar een betere wereld voor iedereen hier op aarde, te beginnen in de directe omgeving.

Jos treft in onze gemeenschap iets aan van de Engelse katholieken in de zeventiende eeuw, die ondanks zware vervolgingen als een kleine minderheid hun geloof bewaard hebben en hebben doorgegeven tot op de dag van vandaag. Eigenlijk verschilt de geschiedenis van de Rooms-katholieken in Nijmegen niet veel van die van de Engelse katholieken, hoewel de vervolgingen in Nederland veel gematigder waren dan in het Engeland van de 17e eeuw. Jos wil het geloof dat hij koestert (en hopelijk velen van ons met hem), doorgeven aan de mensen die na ons komen.

De bijdrage van Sef is voor mij heel herkenbaar. Hij beschrijft zijn eigen worsteling met geloven. Is er iemand (met een hoofdletter) die ons vast houdt of is er uiteindelijk niets? Ik herken dat! Maar dé oplossing ken ik niet.

Veel theologische vragen en problemen zijn er in de loop van vele eeuwen opgeworpen. Ik leef met hoop dat God er is; één God.

De catechismus leerde één God in drie personen. Maar wat betekent dat? "Persona" in het Latijn, betekent letterlijk "masker". "Prosopon" in het Grieks, betekent "datgene wat aan de voorkant zichtbaar is". Eén God die zich op drie verschillende manieren manifesteert, als schepper, vervolgens als bevrijder en tenslotte als behouder, instandhouder. Als personen aangeduid: "Vader, Zoon en Heilige Geest". Maar je mag er niet drie personen van maken in onze moderne zin. God is en blijft EEN!

Sef schrijft: Elke Pinksteren betekent hoop gevolgd door teleurstelling. Wat blijft is een negatieve theologie... Alle

mystici zeggen dat er iets in je moet sterven. Dat willen we als mens vooral voorkomen. Maar tegen elke prijs? De Heilige Geest waait niet alleen waar hij wil maar ook zo hard als hij wil. Ooit zal ik, zegt Sef, eraan moeten geloven. En dat geldt voor ons allemaal.

Jos Blom:

Ik ben een geschiedenisman. Een flink stuk van mijn leven heb ik besteed aan de geschiedenis van de Engelse katholieken in de zeventiende eeuw: een tijd waarin ze met vervolging te maken hadden, maar toch met een kleine groep heroïsch probeerden om het geloof te bewaren voor volgende generaties. Wij zijn ook met een kleine groep. We hebben niet te maken met vervolging maar wel met onverschilligheid. Mijn inspiratie is toch om, net als zij, de vlam door te geven aan de mensen die na ons komen. En ik ben dankbaar dat ik dat samen met jullie in een kerk kan doen die weliswaar niet uit de zeventiende eeuw stamt, maar waarin toch honderd jaar lang de gebeden van mensen zoals wij hebben geklonken.

Josette Lenders:

Ik besef maar al te goed dat ik op een goede plek geboren ben, in liefde ben opgegroeid en een goede scholing heb gehad. Voor veel mensen geldt dit niet. Zij kennen armoede, hebben een zwakke gezondheid en hebben al hun tijd nodig om geld te verdienen om rond te komen. Deze ongelijkheid ervaar ik dagelijks. De diakonie geeft mij de mogelijkheid om samen met anderen me in te zetten voor mensen die het veel minder getroffen hebben in het leven dan ik.

Marian Verhoeckx:

Ik maakte lange tijd deel uit van het jongerenproject dat wij hier hadden met een aantal kerken.

Bij zo'n bijeenkomst met de jongeren sprak Kees Me-gens de mooie woorden:

"Kerk zijn/ Christen zijn is niet het in de kerk zitten maar wat je kunt betekenen voor de maatschappij."

Ik vind "het geloof" best ingewikkeld en deze woorden hebben mij geïnspireerd om deel te nemen aan diverse vrijwilligersprojecten zoals ook een aantal acties in onze kerk en hier haal ik veel voldoening uit!

Lees verder op pagina 8

Sef Boots:

In mijn leven staat een existentiële basisangst centraal en schittert de Drieëenheid door afwezigheid.

Zelfs bij verruiming van mijn oude vertrouwde denkkaders - een grote stap in een mensenleven waarbij geloof zeker heeft geholpen - blijven God en Christus nog heel lang mentale projecties en waait de Heilige Geest aan mij voorbij.

Elke Pinksteren betekent hoop gevolgd door teleurstelling. Wat blijft is een negatieve theologie. Er is dus niets. Nu is het interessante dat daar iets verkeerd aan zou zijn. Maar wat dan en volgens wie?

Alle mystici zeggen dat er iets in je moet sterven. Dat willen we als mens vooral voorkomen. Maar tegen elke prijs? De Heilige Geest waait niet alleen waar hij wil maar ook zo hard als hij wil. Ooit zal ik eraan moeten geloven.

WERKGROEP DIAKONIE

TERUGBLIK OP DE INZAMELING VOOR OEKRAÏNE

Van 25 februari tot en met 2 april was de grote inzameling voor Oekraïne. We organiseerden deze inzameling in 10 kerken in Nijmegen en OverBetuwe. Er werd van alles ingezameld, voornamelijk houdbare levensmiddelen en hygiënische artikelen. Ook kregen we heel veel incontinentiemateriaal aangeboden, met name 6 enorme dozen van een bedrijf in het westen van ons land. In de loop van de tijd kregen we ook andere zaken aangeboden zoals rolstoelen, rollators en een home trainer. Artikelen die in een land met zoveel gewonden meer dan welkom zijn. Ook als u de komende tijd mocht horen dat iemand een rolstoel over heeft, laat het dan weten. We hebben goede contacten om die rolstoel, maar ook rollators, douchebrancards, douchestoelen, home-trainers etc. naar Oekraïne te vervoeren.

(024 3225239, Anneke Leisink)

Lambert Simons en zijn vrouw Claudia Blanken, van Surya Project, werden uitgenodigd om van 18 tot 25 mei ter plaatse te komen kijken hoe men bezig was met de verdeling van alle in Nijmegen ingezamelde spullen onder de mensen die zoveel (en vaak alles) kwijtgeraakt waren door de oorlog. Veel van de hulpgoederen gaan naar Intern Displaced Persons (IDP) die in het relatief veilige westen van het land worden opgevangen. Zij zijn vaak gevlucht vanuit het oosten van Oekraïne waar maandenlang hevig gevochten werd en waar grote delen nu levensgevaarlijk zijn vanwege niet ontploft oorlogstuig en totaal onbewoonbaar zijn door het ontbreken van bijv. elektriciteit en schoon drinkwater.

Tijdens deze inzameling is veel geld gedoneerd. Daar is men heel dankbaar voor! Zo heeft men bij een plaatselijke groothandel een keer voor €1000,00 en een tweede keer voor €1500,00 levensmiddelen kunnen kopen voor deze mensen die letterlijk niets meer hebben. Van de gekochte levensmiddelen zijn allemaal dezelfde pakketten gemaakt en men noteerde precies wie een pakket kreeg om het zo eerlijk mogelijk te verdelen. Claudia hielp mee met uitdelen.

Een vrouw, afkomstig uit Zaporizja, was zo ontroerd dat ze haar huilend bedankte voor dit cadeau. Een ander die een tas met levensmiddelen kreeg, was een man die vanuit de Dombas naar West Oekraïne was gevlucht, nadat zijn zelfgebouwde huis door een raketinslag totaal verwoest was.

Op 27 mei zijn alle levensmiddelen en hygiënische artikelen bij de kerk opgehaald. Een kleine vrachtwagen werd tot de nok gevuld.

Lees verder op pagina 9

Het is via Hongarije naar Mukacheve in West Oekraïne gebracht. Zowel in Hongarije als in Oekraïne staan grote loodsruimtes van de Europese hulporganisatie NEEKA. Met kleinere vrachtwagens worden de spullen vandaar naar plekken gebracht waar de hulp heel hard nodig is. Zo is er twee en een halve ton groentezaad (gedoneerd door een Belgisch bedrijf) naar Lviv en 3 ton zaad naar Kiev gebracht. Met dit transport zijn ook grote hoeveelheden van ons incontinentiemateriaal meegegaan naar zieken- en verpleeghuizen in de omgeving van die twee steden. Dit incontinentiemateriaal was al op 1 mei opgehaald. Op 21 juni zijn heel veel van onze ingezamelde levensmiddelen en hygiënische artikelen op transport gegaan naar Cherson, de stad die terugveroverd is en waar de dambreuk plaatsvond. Klein beetje licht bij zoveel leed!

Het is goed om te weten dat alles wat wij ingezameld hebben ook echt in Oekraïne is aangekomen. En dat men er alles aan doet het terecht te laten komen bij de mensen die het het hardst nodig hebben.

Tot slot nog dit: de rugzakjes die wij afgelopen jaar ingezameld hebben, zijn, in Noord-Oost Hongarije, naar een speciaal tehuis met school gegaan waar onder andere ernstig gehandicapte kinderen wonen. Zij willen de rugzakjes nog even bewaren en bij het begin van het schooljaar uitdelen aan de kinderen die ook echt naar school kunnen. Zo kunnen ze een mooie start maken.

VOEDSELINZAMELING 2023

Van 28 mei tot en met 11 juni hebben we weer levensmiddelen ingezameld voor Voedselbank Nijmegen - Overbetuwe. We hadden alle kerken aangeschreven en 12 kerken gaven gehoor aan onze oproep. In de week van 12 juni werden alle levensmiddelen bij de kerken opgehaald door vrijwilligers van de Voedselbank. In totaal waren er

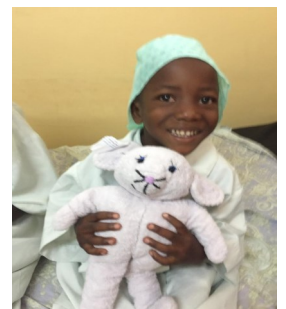
61 kratten en dozen gevuld met goed houdbare levensmiddelen. Daar kan de Voedselbank weer even mee vooruit.

Mensen konden ook geld overmaken op het rekeningnummer van de Voedselbank. We vragen dan om de naam van de kerk te vermelden bij de donatie. Er zijn kleine en grote bedragen gestort met in de maand juni een totaal bedrag (herleidbaar naar kerken) van € 4006,00!

In onze kerk zijn van donaties levensmiddelen gekocht. In totaal zijn bij ons 26 dozen gevuld door kerkleden en door mensen uit heel Nijmegen die de oproep gelezen hadden in (wijk)kranten en op het spandoek aan de Groesbeekseweg. Hartelijk dank voor alles wat u gaf!

Als afsluiting van deze succesvolle actie's een paar foto's van een actie van vorig jaar, toen we knuffels inzamelden voor ziekenhuizen in Kenia. Pieter Spierings stuurde ons leuke foto's van patiëntjes met hun knuffels. Misschien herkent u er eentje die u zelf inbracht.

Oecumenische werkgroep diaconie Maranathakerk en de Antonius van Paduakerk, Anneke Leissink

FOTOVERSLAG VRIJWILLIGERSDAG 11 JUNI 2023

Een mooi samenzijn in de kerk en gezelligheid in de schaduwrijke Serrekamer en de zonovergoten Pastorietuin.

Na de mooie viering verrast Herman Hopman ons met een glorieuze trompetsolo.

Rijk gevuld lunchbuffet met overheerlijke salades.

Voorzitter Ton Groos brengt een toast uit op alle vrijwilligers en bedankt hen voor hun inzet.

De pannen met goulashsoep en broccolisoepp van Lisa en Agatha waren snel leeg.

Bij de koffie is er heerlijk Oostenrijkse vruchtenkoek, gebakken door Lisa Janssen.

De pastorietuin was ondanks de warmte toch een fijne plek.

**D
A
N
K**

**AAN
ALLE**

**V
R
I
J
W
I
L
L
E
R
S**

**VAN
AVP**

FOTOVERSLAG PLEINDINER BUURT AAN TAFEL 27 JUNI 2023

Ruim 150 gezellige gasten, overheerlijke buffetten, topteam vrijwilligers, prachtig weer en veel bloemen en vrolijke muzikale intermezzo's. Kortom Pleindiner 2023 was TOP!

Voorzitter Ton Groos opent en dankt alle vrijwilligers, 24 bloemstukjes voor op de tafels, superteam bij het drankbuffet

Het Syrische buffet gekookt door Tina en Iman, Ben speelt het vrijwilligerslied, Kaya vertelt over Stichting GAST.

Het surinaamse buffet gekookt door, Santusha, Safira en Sabrina die ook nog een mooi lied zongen als afsluiting van het diner.

Het Turkse buffet gekookt door, Fatma, Taha en Maiden, onze jongste vrijwilliger Okke, en het blij topteam van het Pleindiner.

Column

Kees Waardenburg

**VRIJWILLIGERSZONDAG 11 JUNI 2023
NAAMDAG ST ANTONIUS VAN PADUA**

Mattheus 25: 35 – 40

KOFFIEPRAAT...NR 7

Ik zie me zelf als jochie opgewonden naar huis rennen want ik had Jezus gezien. Mijn ouders staan drie hoog op het balkon naar me uit te kijken. Ik roep uit alle macht: “Ik heb Jezus gezien”. Een man met een baard, precies zoals op de kinderbijbelplaatjes. Nog steeds herinner ik me de geamuseerde blikken van de omstanders en de lichte gene op de gezichten van mijn ouders en vooral de verwarring die ik toen voelde.

Dat komt allemaal boven als ik luister naar de lezing uit Mattheus wanneer tot twee maal toe klinkt in een heel klein stukje tekst: ik had honger en jullie gaven mij te eten enz enz. Eerst uit de mond van Jezus en daarna als vraag van de “rechtvaardigen” aan Jezus: “wanneer hebben wij u hongerig gezien en te eten gegeven” enz enz. Geïnspireerd door deze tekst hebben twee mensen uit onze gemeenschap een prachtig lied gemaakt (zie hiernaast)

De vraag van de “rechtvaardigen” is mij niet vreemd. Wanneer dan wel? Ja, als kind, maar dat is lang geleden. Maar nu, op leeftijd, als ik mijn pakjes koffie inlever voor de voedselbank, als ik taalles geef aan vluchtelingen, bij het schrijven van deze column, als ik risico neem in zeggen wat ik echt denk, als ik schuld beken? In gedachten loop ik allerlei situaties na. Daar soms, of daar...?

Stop met die vraag! Jezus maakt er korte metten mee. Vrij weergegeven: “rechtvaardigen, houd op met zeuren, doe rechtvaardig”. De laatste twee regels van ons vrijwilligerslied voegen er iets aan toe dat in de hele bijbel doorklinkt: “jij herkende mij niet, maar ik herkende jou”. Als je daarop vertrouwt stel je die vraag niet meer.

Met een vrolijk gemoed stap ik bij de koffie af op de dichter van het lied. Deze kijkt geamuseerd en zegt: “ik ben Frans, je moet niet bij mij zijn maar bij mijn broer Jos. Daar staat t ie”. Ik kijk en zie: een man met een baard(je).....

En dan is er koffie, Oostenrijks gebak van Lisa. En in de zonnige tuinkamer van de Pastorie een keur aan zelf bereide schotels. Ik geniet na van deze mooie zondagmorgen met heel veel vrijwilligers. Inderdaad, zoals Tjeu in zijn overweging zei: “vrijwilligers schragen de gemeenschap als pilaren het dak van de kerk”.

Naschrift: God heeft geen smoelenboek nodig, ik wel

VRIJWILLIGERSLIED

Met alle vrijwilligers op het altaar, gezongen tijdens de viering van de vrijwilligersdag, zondag 11 Juni 2023.

Geïnspireerd door Matteüs 25

*Je kwam me tegen in de stad
in nachtelijke straten.
Gaf eten toen ik honger had,
ik eenzaam en verlaten.
Ik was vernederd en gewond,
de toekomst duister zwart.
Jij was het die mijn lijf verbond
en jij verbond mijn hart.*

*Ik was een kind, verdwaald, verweesd,
met kille blik bekeken.
Maar jij bent toen mijn schild geweest,
mijn thuis, een warme deken.
En ik was oud, mijn weg was vaag.
Waar is de overkant?
Jij keek me aan en zág mijn vraag
en nam me bij de hand.*

*Ik was een vluchteling, alleen,
als vreemdeling gekomen.
Jij zond me niet hardvochtig heen,
maar hebt me opgenomen.
Jij kwam me tegen in de stad,
een kind, een man, een vrouw.
Jij wist niet wie je voor je had,
Maar ik herkende jou.*

Tekst: Jos Blom (2023)

Muziek: Paul Keijsers (2023)

BLOESIERKUNST

Dit keer in deze rubriek een zijpaadje naar een heel ander soort kunst in onze kerk, nl. de bloemsierkunst. Nu onze trouwe parochiaan Nell Bökkerink ons is ontvallen, wil ik in deze rubriek het licht laten schijnen op kunst in onze kerk die elke zondag ons altaar siert, en ook een bijdrage levert aan een mooie zondagsviering.

Het zijn de prachtige bloemstukken die al decennia met veel creativiteit en talent opgemaakt worden door Ans Asberg en, totdat haar ziekte het niet meer mogelijk maakte, door Nell Bökkerink.

Elke zaterdag waren zij samen bezig in de kerk en stelden met veel smaak en creativiteit bloemboeketten samen en bloemstukken die het altaar verfraaiden en de prachtige en kleurrijke geschenken van de natuur binnenbrachten in ons kerkgebouw.

Op hoogtijdagen zoals Kerstmis en Pasen en het 100jarig bestaan van onze kerk in 2017 waren zij daarmee heel wat uren bezig.

Altaarstuk bij het 100jarig bestaan van de kerk, juni 2017.

Hun liefde voor de natuur en in het bijzonder de bloemen sprak en spreekt uit elk bloemstuk.

Op deze plaats een postuum eerbetoon aan
Nell Bökkerink-Huggers.

Dat zij moge ruste in vrede en herenigd moge worden met de mensen die haar voorgingen en haar lief waren.

Kerststuk December 2021.

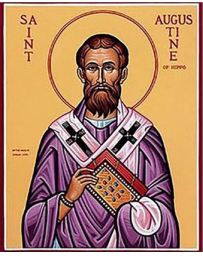

Bloemversiering bij de doopviering van Marina, Arevik en Daniel Avagyan, 10 oktober 2021.

Altaarstuk juli 2023 gemaakt door Ans Asberg.

Beppie Peters

Qui bene cantat bis orat

Zingen is bidden voor twee
H. Augustinus van Hippo

ZINGEN IS BIDDEN VOOR TWEE

EEN GEMEENSCHAP VOL VRIJWILLIGERS

Wij zoe-

ken U

Juli en augustus zijn de vakantiemaanden bij uitstek. Er gaan weer heel wat mensen op stap. Heerlijk om een poosje alle dagelijkse werkzaamheden achter je te laten. Fijn andere dingen doen dan thuis. En dan zijn er zoonbidders, maar ook natuur- en cultuurzoekers.

Heeft u dat nou ook?

Kom je in een wildvreemde stad, staat er kerk of kathedraal midden in het centrum van die mooie sprookjesachtige stad, je wordt dan min of meer gedreven om die kerk of kathedraal te bezoeken. En automatisch word je dan in beslag genomen door de sfeer.

Terug naar onze kerk, waar ook een prettige sfeer hangt en waar ook mooie glas-in-loodramen te vinden zijn. Wat zoeken we daar dan en waar hopen we op?

Op 9 juli en 11 augustus zingt ons Paduakoor:

*Wij zoeken U als we samen komen,
hopen dat Gij aanwezig zijt,
hopen dat het er eens van zal komen:
mensen in vrede vandaag en altijd.*

*Wij horen U in aloude woorden,
hopen dat wij uw stem verstaan,
hopen dat zij voor ons gaan verwoorden:
waarheid en leven, de bron van bestaan.*

*Wij breken brood en delen het samen,
hopen dat het wonder geschiedt,
hopen dat wij op Hem gaan gelijken:
die ons dit teken achter liet.*

*Wij vragen U om behoud en zegen,
hopen dat Gij ons bidden hoort,
Hopen dat Gij ons adem zult geven:
geestkracht die mensen tot vrede bekoort.*

Addy Groos

OP STUDIEBEZOEK BIJ HET PADUAKOOR

Voor mijn studie Muziekwetenschap aan Universiteit Utrecht kreeg ik de opdracht om een muzikale gebeurtenis te bestuderen en daar een stuk over te schrijven. Ik heb gekozen om deze opdracht over een repetitie van het Paduakoor te doen. Hieronder lees je een vertaalde en samengevatte versie van mijn werkstuk. Mocht je nou het hele stuk willen lezen, mag je me een mailtje sturen op schrijfpuk@gmail.com.

Maandag 8 mei 2023, om 19:15 uur, kwam ik met mijn opa en oma, Ton en Addy Groos, aan bij het Parochiehuis van de Antonius van Padua kerk. We renden door de regen naar de deur. Eenmaal binnen hielpen we met de voorbereidingen van de repetitie en begroetten we iedereen die binnenkwam. Natuurlijk kende ik mijn opa en oma al, maar ook een aantal andere koorleden kende ik al via hen. Ze verwelkomden me hartelijk.

In het Parochiehuis stonden de stoelen, de piano en de koffietafel al klaar. Ik koos een plekje op een tafel achterin, om een mooi overzicht te hebben. Zodra iedereen zat, kon ik goed zien wie er allemaal waren; de dirigent, zes sopranen, vijf alten, drie tenoren en twee basen.

Tegelijkertijd met deze muzikale rollen, dragen de koorleden ook sociale rollen, zoals de grappenmaker,

de Engels expert of de koffiezetter. Er waren nog veel meer van dit soort rollen te benoemen, maar globaal kan je ze allemaal in twee groepen scheiden. Er zijn organisatorische rollen zoals bladmuziek uitdelen en sociale rollen zoals kletskaus.

De dirigent had een cruciale rol in de repetitie. Hij gaf aan wat er gedaan zou worden en leidde de repetitie. Hij speelde ook een cruciale rol in het bereiken van ieders hoofddoel, namelijk muziek maken en goed laten klinken. Dit deed hij op meerdere manieren, bijvoorbeeld door te dirigeren en te demonstreren.

Lees verder op pagina 13

Daarbij gebruikte hij de piano. Het instrument werd meestal gebruikt als begeleiding van de zang, maar soms werd het ingezet als manier om verschillende zanglijnen te demonstreren.

Ondanks dat het hoofddoel muziek maken was, denk ik dat er nog een andere reden is waarom mensen graag in dit koor zitten. Het was naast een heel muzikaal, ook heel sociaal samenzijn. Debbie Rohwer zegt dat

het sociale aspect voor sommige mensen de belangrijkste motivatie is om naar een kerkkoor te gaan. Op elk mogelijk moment waren mensen aan het kletsen. Dat is niet ongebruikelijk bij repetities, legt Amanda Bayley uit. Ze woonde een strijkkwartetrepitatie bij, waar 11% van de tijd werd besteed aan sociale conversatie. Helaas heb ik de koorrepetitie niet getimed, maar ik geloof dat deze percentages er niet ver naast zitten.

Toch is er een groot verschil tussen de twee repetities in de totale tijd die pratend gependend wordt. Bij Bayley was dit 58% en bij het koor ongeveer 30% schat ik. Hierbij is de pauze niet meegerekend. Dit verschil kan komen doordat de repetities verschillend ingericht zijn. Bij Bayley moest nog veel overlegd worden, terwijl er bij het Paduakoor vooral geoefend moest worden. Het verschil tussen een professioneel strijkkwartet bij Bayley en een amateur kerkkoor is natuurlijk ook van belang.

De ontspannen sfeer maakte het voor mij gemakkelijk om me op mijn gemak te voelen. Dit werd versterkt door koorleden die grapjes met me maakten en kwamen kletsen. Ik heb het zeker naar mijn zin gehad en

ben blij dat ik heb geleerd over het koor waar mijn opa en oma vaak te vinden zijn.

Puk Groos

Gebruikte literatuur:

Bayley, Amanda. "Ethnographic Research into Contemporary String Quartet Rehearsal." *Ethnomusicology Forum* 20,

no. 3 (December 2011): 385–411. <http://www.jstor.org/stable/41417556>.

Rowher, Debbie. "Church musicians' participation perceptions: Applications to community music." *Research & Issues in Music Education* 8, no. 1 (September 2010): 3.

OPEN MONUMENTENDAG 2023

De jaarlijkse Open Monumentendag is in het weekend van 9 en 10 September 2023. Het thema voor 2023 is: Levend Erfgoed:

Dit jaar is het twintig jaar geleden dat het UNESCO verdrag voor de Bescherming van het Immaterieel Cultureel Erfgoed is gesloten en daarom wordt het thema 'Levend erfgoed' gekoppeld aan Open Monumentendag.

'Levend erfgoed' wordt ook wel 'Immaterieel erfgoed' genoemd. Een verzamelaar van culturele gebruiken, tradities en ambachten die in de loop der tijd zijn ontstaan en die mensen willen doorgeven aan een volgende generatie. De Vierdaagse in Nijmegen is zo'n voorbeeld van levend erfgoed. Zonder Nijmegen zou er geen Vierdaagse zijn en Nijmegen zonder dit jaarlijkse wandelfestijn kunnen we ons bijna niet voorstellen.

Het gebouw en het levend erfgoed hebben elkaar dus nodig om écht tot hun recht te komen. Zo komt een molen pas echt tot leven als je een molenaar aan het werk ziet en zijn verhaal hoort. Of wordt een bezoek aan de St. Stevenskerk een bijzondere ervaring als je er naar een koor of orgel kunt luisteren. De relatie tussen het gebouw en wat erin gebeurt geeft de beleving van de bezoeker extra glans. Dat maakt deze Open Monumentendag extra bijzonder. De monumenten bepalen het gezicht van de stad, maar het is ons 'levende erfgoed' dat deze monumenten leven inblaast en mensen met elkaar verbindt.

Net als ieder jaar is onze kerk geopend op **zaterdag 9 september van 11.00-17.00u.**

De werkgroep Kerkopenstelling zal deze dag verzorgen en als gastheer en gastvrouw de bezoekers ontvangen. Iedereen is van harte welkom.

Werkgroep Kerkopenstelling

Op de website van Monumentendag Nijmegen staat een artikel van Tobias van Elferen, wethouder Cultureel Erfgoed. Het is de moeite waard om te lezen omdat het ook iets zegt over hoe we met ons kerkgebouw in de toekomst om kunnen gaan. Een actueel thema binnen AvP.

NIETS IS ZO DUURZAAM ALS EEN MONUMENT

Geen gebouw is zo duurzaam als een monument en monumenten zijn ook heel goed te verduurzamen. Hergebruik is één van de pijlers van circulair bouwen. Uitgangspunt is om verantwoord met materialen om te gaan. Monumenten zijn daar een goed voorbeeld van. Steeds maar weer worden ze aangepast aan de eisen van de tijd. En ook de functie van de gebouwen veranderde in de loop der eeuwen. Onze stad heeft hier prachtige voorbeelden van. De Nyma en Vasim: van fabriekscomplexen naar creatieve makersplaatsen. De Snijderskazerne: hier wordt niet meer gemarcheerd maar gewoond. En de Mariëburgkapel is in de 15^e eeuw gebouwd als kloosterkapel en is in gebruik geweest als opslagplaats voor turf, concertgebouw, militair hospitaal, garen- en katoenspinnerij, gemeentemuseum en -archief. Nu is het Huis van de Nijmeegse geschiedenis erin gevestigd.

Historische gebouwen staan bekend als energieslurpers omdat ze vaak niet geïsoleerd zijn en nog wel eens kierende ramen en deuren hebben. Maar dat wil niet zeggen dat monumenten geen energie kunnen sparen. Isolatie van monumenten is in veel gevallen goed mogelijk. Er is aandacht en maatwerk nodig voor de manier waarop geïsoleerd wordt zodat monumentale waarden behouden blijven. Denk bv. aan historische kozijnen, kapconstructies en stuc plafonds. Voormalig klooster Mariënbosch (nu studentenhuusvesting) is zelfs geheel CO₂-neutraal en ook de Vereeniging is verduurzaamd, onder andere door het toepassen van een energiezuinige klimaatinstallatie. Al deze monumenten hebben een prachtige, toekomstbestendige functie en dragen ook nog eens bij aan het halen van de klimaatdoelen!

Gaat u op 10 en 11 september mee op ontdekkings- tocht langs al deze monumenten?

Tobias van Elferen
Wethouder cultureel erfgoed

Voor meer informatie en het programmaboekje van Nijmegen:

<https://openmonumentendagnijmegen.nl>

Feuilleton

Rob van Woerkom

ONTMOETING MET EEN ENGEL 4 INTERMEZZO

In de vorige drie afleveringen heb ik geschreven over mijn speciale ontmoeting met de engel in onze kerk. Maar een dezer dagen werd mij, notabene tijdens mijn slaap, duidelijk dat ik eigenlijk al jaren lang een ontmoeting met een engel heb, zij het op een totaal andere manier. Hoe zit dat? Ik leg het uit.

Twintig jaar geleden ontving ik van een goede vriend vier Cd's met pianomuziek van Frederic Mompou (1893 – 1987), een Catalaanse componist. Een van zijn pianoboeken is de Musica Callada. 'Musica Callada', over die term schrijft Mompou als volgt: *het is heel moeilijk om het ware gevoel, de juiste betekenis van 'Musica Callada' weer te geven in een andere taal als het Spaans. De grote mystieke dichter San Juan de la Cruz schreef over La Musica Callada als "la Soledad Sonora", de verzwegen muziek, de eenzaamheid in klank.* Musica Callada zoekt dus een manier om in muziek 'de stem van de stilte' weer te geven. In die stukken ontmoet je melodieën vol weemoed en een verlangen naar het verre en het verlorene. Kan het zijn dat naarmate ik ouder word, ik daar steeds gevoeliger voor ben?

Boven de partituur van een stuk dat ik graag speel staat Angelico (= Engel). Waar verwijst die term naar? Is het een aanwijzing hoe dit stuk te spelen? Mijn eerste idee zegt: op een engelachtige wijze spelen. Maar engelachtig? Ik denk dan aan die schattige, lieflijke engeltjes zoals zij te zien zijn op het schilderij van Rafaels Sixtijnse Madonna. Dat kan toch niet de bedoeling zijn! En trouwens, zo engelachtig zijn die engelen die wij vanuit de bijbel kennen niet. Om een voorbeeld te geven. De naam Gabriël betekent 'kracht' of 'sterke man van God'. De naam is afkomstig van de Hebreeuwse woorden 'geber', dat 'sterke man' betekent en 'el', dat 'Gods' betekent. Hij is een belangrijke boodschapper van God die aan Maria vertelt dat zij in verwachting is van Jezus. Zo zijn er meer voorbeelden weer te geven. Steeds komen we daar krachtige figuren tegen die we heel serieus moeten nemen.

Lees verder op pagina 17

Maar met dit alles is het me nog niet duidelijk hoe te spelen

Angelico, ik spreek het woord langzaam uit. Er moet iets in mij licht worden, eenvoudig ademen, vleugels krijgen. Maar wacht even....., misschien moet er niets gebeuren, helemaal niets.

Angelico, weer spreek ik het woord langzaam uit, terwijl ik ondertussen de handen op de toetsen leg; nu spelen. Mijn engel vertoont zich in de noten.

Wordt vervolgd

BERICHT VAN DE BUREN:

UITNODIGING: LEESGROEP DOMINICUSKERK 'ZONDAGMORGEN - WILLEM JAN OTTEN',

Toen de pandemie kerkgang onmogelijk maakte, besloot Willem Jan Otten van het missen van de mis een deugd te maken. Hij schreef het boek waar hij sinds zijn doop in 1999 van heeft gedroomd: een essay dat week voor week reageert op het liturgisch jaar, volgens hem het grootste kunstwerk van de westerse beschaving.

Zondagmorgen is het verslag geworden van een persoonlijke, poëtische 'tocht naar binnen', dwars door alle 52 zondagen van het jaar.

'Elke mis is de theatrale, aandachtige voltrekking van steeds dezelfde onaanvaardbare gebeurtenis die nooit helemaal te begrijpen is: het ritueel van de dood van God, in de vorm van een moord, te plegen door mensen die bang en laf zijn, en die om vergeving zullen vragen bij diezelfde God. Ze zijn al vergeven, maar hoe leg je dat uit.'

De leesgroep start **woensdagavond 20 september 2023, 19-21 uur**. We komen eens in de maand samen in de pastorie van de Dominicuskerk, en bespreken onze ervaringen van het gedeelte wat we hebben gelezen in die maand. Elke deelnemer bereidt de groep een keer voor.

Meld je voor 15 september aan bij Ineke van Cuijk:

djvancuijk@gmail.com

Adres van samenkomst:

Professor Molkenboerstraat 7, Nijmegen

p.s. wanneer alle deelnemers 's middags kunnen, verplaatsen we de groep naar 14:00 - 16:00 uur. Dit bepalen we tijdens de eerste bijeenkomst.

Deelname aan de groep is gratis. Wel vragen we je zelf te zorgen voor een exemplaar van het boek. (264 blz., € 25,99)

“Het boek zit vol pareltjes van goede en frisse verwoordingen van het evangelie. Otten doet niet opzichtig aan exegese, maar geeft er blijk van heel goed geluisterd te hebben naar de bijbelwoorden. Het boek doet je met smaak en hartstocht het kerkelijk jaar beleven.”

– Trouw * * * * (Wolter Huttinga)

“Een prachtig en bij vlagen briljant boek. Trefzeker peilt Otten waar het in het christelijk geloof om gaat, zonder valse schaamte of moeilijke thema's te schuwen. Als buitengewoon kundig essayist kiest hij geregeld een verrassende invalshoek en voert hij vandaaruit het gesprek tussen de christelijke traditie en de eigentijdse cultuur. Ik ben ervan overtuigd dat dit boek het in zich heeft een klassieker te worden.”

– Erik Borgman

Willem Otten (1951) is meermalen bekroond voor zijn literaire werk. Voor zijn oeuvre ontving hij de Constantijn Huygensprijs en de P.C. Hooftprijs, en voor Specht en zoon de Libris Literatuurprijs.

Ook kreeg hij in 2011 een eredoctoraat in de theologie van de Universiteit Utrecht, vanwege zijn belang voor het zichtbaar maken van levensbeschouwelijke en religieuze thema's. Otten introduceerde de Amerikaanse dichter en essayist Christian Wiman in Nederland, van wie hij *Mijn heldere afgrond* (2016) en *Radicaal licht* (2019) heeft vertaald.

Jan van Hooydonk Effatagemeenschap

**LEZING VOOR ALLE VRIJWILLIGERS,
18 JUNI 2023**

De H's van Margot Ribberink.

In het warme kerkje van Ressen sprak Margot Ribberink zondagmiddag 18 juni voor de vrijwilligers van onze pelgrimstocht Wegen met Zegen over klimaatverandering. Het moest geen negatief verhaal worden – ondanks de abnormale droogte van weken – en dat hoefde volgens Margot ook niet die daartoe enkele optimistische klimaatexperts citeerde. In een kringgesprek bespraken we de drie H's van Margot waarmee zij een Groene Handdruk wil zetten in het klimaatdebat

Margot die een bekende weervrouw is en een carrière-switch heeft gemaakt om een idealistisch ambassadeur te worden tegen de klimaatverandering gaf ons twee nieuwe woorden die vandaag de dag het nieuws beheersen: *sproeischaamte* en *hittefit*. Margot bood naast een realistisch verhaal vooral perspectief aan de hand van haar drie H's:

- hoop,
- handelingsperspectief en
- humor.

De groep mocht reageren en voegde daar nog een paar

H's aan toe: historisch perspectief (het verleden leert dat er soms verrassende ontwikkelingen mogelijk zijn) en hulp (alleen samenwerking leidt ons uit de crisis). Met een koel drankje en fijne ontmoetingen heeft Wegen met Zegen het jaar afgesloten.

Plannen genoeg voor een nieuw jaar waarbij we jong en oud (naast liefde voor het pelgrimeren) liefde voor de natuur willen meegeven.

Margreet Sanders

AGENDA WEGEN MET ZEGEN

Zondag 16 juli, 08:30 - 09:00u.:

Vertrekceremonie

Antonius van Paduakerk Groesbeekseweg 96, Nijmegen.

Zondag 20 augustus, 08:30 - 09:00u.:

Vertrekceremonie

Antonius van Paduakerk Groesbeekseweg 96, Nijmegen.

25 augustus - 28 augustus 2023

Zomerse mini-pelgrimage door de Overbetuwe
Klooster Huissen Stadsdam 1, Huissen, Gelderland, NL.

4-daagse mini-pelgrimage over een nieuwe pelgrimsroute. Wat kun je verwachten? In samenwerking met Irene van 'Op stap met Irene' is deze reis speciaal voor jou ontwikkeld, Wil jij (opnieuw) kennis maken met pelgrimeren? Wandel je liever met een aantal mede-pelgrims dan alleen? Wil jij wel eens bij een klooster slapen? Als één of meer van deze opties ook voor jou geldt, is begeleid pelgrimeren een hele goede optie. Tijdens deze reis maak je kennis met de Pelgrimsroute

6 september, 08:30u. - 7 september, 16:00u.

Mini-pelgrimage van en naar Nijmegen via Huissen

Klooster Huissen Stadsdam 1, Huissen, Gelderland, NL.

Lees verder op pagina 19

Tijdens deze mini-pelgrimage maak je lopend kennis met een deel van de nieuwe pelgrimsroute in de Overbetuwe. Tijdens de wandelingen kun jij de regie loslaten. Wij regelen de route, de overnachting en de maaltijden en nemen jou mee op pelgrimstocht. Op woensdagochtend 6 september starten we om 8.30 met een vertrekceremonie in de Antonius van Paduakerk, Groesbeekseweg 96 Nijmegen.

Zondag 17 september, 08:30 - 09:00u.
Vertrekceremonie
Antonius van Paduakerk Groesbeekseweg 96,
Nijmegen.

Voor uitgebreide informatie en aanmelding zie:
www.wegenmetzegen.nl

EEN ZOMERS LIEDJE

Dit is het manuscript met de oudste canon in het Engels, "Summer is icumen in", uit het laatste kwart van de 13^e eeuw. Het liedje is mogelijk veel ouder.

De tekst is heel vrolijk, passend bij het zomerse jaargetijde:

*De zomer is gekomen,
Zing maar luid, koekoek!
De zaden zwellen, de weide bloeit,
En de bomen in het bos staan vol blad.*

Verder is er nog sprake van schapen en lammetjes, koeien en kalfjes, een jonge stier, en zelfs van een bok die een wind laat (wat dat met de zomer te maken heeft weet ik niet)! Het eindigt met een oproep aan de koekoek om nooit op te houden met zingen.

Overigens is er op dezelfde melodie ook een heel vrome tekst gezet: *Perspice christicola*, over menswording en kruisdood van Christus, als troost voor de lijdende mens. Ook mooi!

Ton Groos

EEN NOODLOTTIG BERICHT.....

Net een dag voor de oudste dochter, Marina 16 jaar werd, is de Armeense familie A. op dinsdag 11 Juli 2023 uitgezet naar Armenië. Sinds 2021 bezochten zij met regelmaat onze kerk en de 3 kinderen, Marina (16), Arevik (12) en Daniel (2) zijn op 10 oktober 2021 in onze Antonius van Paduakerk gedoopt.

Na herhaaldelijke procedures om een verblijfstatus te krijgen, die allen niet positief afliepen, zijn zij dinsdag 11 juli onder begeleiding teruggevloden naar Jerevan, Alle pogingen van hun advocaat en van ouders van de school van Arevik om hen hier te houden, mochten niet baten en zo moesten we ze met pijn in het hart laten gaan.

In verslagenheid blijven wij achter en maken ons grote zorgen dat zij na aankomst niets en niemand hebben die hen opvangt.

Monique le Clercq en Beppie Peters

Antonius van Padua in beeld

Antonius op vakantie

Enkele weken geleden ben ik samen met mijn vrouw op vakantie geweest in de Drome in Zuid Frankrijk. Als wij in een stad zijn gaan we altijd, indien mogelijk, een kerk bezoeken. Zo ook in Crest (spreel uit Kre). Deze stad heeft trouwens een heel mooie Donjon. Tijdens wat drinken op een terras werd ons oog al getrokken naar een gebouw. Het leek erg op een tempel, maar een kruis bovenop de fronton deed iets anders vermoeden. De kerk van Saint-Sauveur is neoklassiek en werd ontworpen door een jonge architect die inspiratie uit de basiliek van St Pieter in Rome haalde. De kerk heeft een koepel welke pas in 2011 is gebouwd! De kerk zelf is uit 1845. In de kerk werd natuurlijk gekeken naar een beeld van Antonius en ja hoor bovenstaand beeld stond er. Tijdens kerkbezoeken heb ik vele Antoniussen in alle soorten en maten gefotografeerd. Het blijft interessant om deze beelden (soms glas-in-lood) met elkaar te vergelijken.

Jos de Klerk

Open heart and mind

In de zomerperiode vanaf 1 juli jl. is er geen bijeenkomst van Open heart and mind in de Dagkapel, op de woensdagavond. In September 2023 hoort U hoe het verder gaat.

KERKOPENSTELLING TIJDENS DE 4DAAGSE

Ook dit jaar zal in de komende 4Daagseweek de kerk elke middag open zijn van maandag 17 juli t/m donderdag 20 juli 2023 van 14.00-16.00u

We wensen de lopers een goede tocht en heten ze welkom om een kaarsje op te steken, iets te komen drinken en hun ervaringen met ons te delen. Iedereen is welkom om de 4daagse sfeer te proeven bij AvP, in een koele kleurrijke kerk.

Vanaf 26 juli t/m eind september 2023, zijn we dan weer elke woensdagmiddag open.

Werkgroep Kerkopenstelling

Bezoekgroep

Sinds ons laatste lijstje met namen van buurtgenoten, parochianen die wij bezoeken (Maart 2022) zijn er veel namen (11) weggevallen door overlijden (9) en verhuizing (2). Dus mocht u nog mensen kennen die blij zijn met een bezoekje meld het dan bij ons

Contactpersoon:

Josette Lenders.

josette.lenders@gmail.com

We gedenken:

Truus Vermeulen, Leo Fleuren, Mevr.v.d.Veerdonk, Peter Roumen, Hilde v.Vugt, Nell Bökkerink, Ton Cobussen, Lenie de Vries, Mevr.Braam. Dat zij mogen rusten in Vrede.

Agenda

Zo 16 juli, 10.00u

Voorganger: Eduard Kimman
mmv de cantor

Lezingen: Jes. 55, 10-11; Mt. 13,1-23
of 1-9

Zo 23 juli, 10.00u

Voorganger: Theo Brock
mmv het Larissakoor

Lezingen: Wijsh.12,13.16-19

Zo 30 juli; 10.00u

Voorganger: Kees Megens
mmv het Gregoriaans koor

Lezingen: I Kon. 3,5.7-12; Mt.13,44-52
of 44-46

Zo 6 aug.; 10.00u

Voorganger: Dick Akerboom
mmv de cantor

Lezingen: Dan. 7,9-10.13-14; Mt. 17,1-9

Zo 13 aug.; 10.00u

Voorganger: Tjeu van Knippenberg
mmv het Paduakoor

Lezingen: I Kon.19,9a.11-13a; Mt.
14,22-33

Zo 20 aug.; 10.00u

Voorganger: Kees Megens en Marieke
van de Ven mmv de cantor

Lezingen: Jes. 56,1.6-7; Mt. 15,21-28

Zo 27 aug.; 10.00u

Voorganger: Cecile Kuijpers
mmv het Gregoriaans koor

Lezingen: Jes. 22,19-23; Mt. 16,13-20

Zondag 3 sept.; 10,00u

Voorganger: Liesbeth Jansen
mmv de cantor

Lezingen: Jer. 20,7-9; Mt. 16,21-27

Zondag 10 sept.; 10,00u

Voorganger: Tjeu.v.Knippenberg of ?
mmv het Paduakoor of de Cantor

Lezingen: Ez. 33,7-9; Mt. 18,15-20

